

இனிமையான குழந்தைகளே ! நீங்கள் பால் பாயாசம் போல (இனிமையாக) இருக்க வேண்டும். கருத்து வேற்றுமையில் வரக் கூடாது. எந்த ஒரு அசுத்தமான பழக்கம் இருந்தாலும் கூட அதை விட்டு விட வேண்டும். யாருக்குமே துக்கம் கொடுக்கக் கூடாது.

கேள்வி: ஜன்ம ஜன்மாந்திரத்திற்கு உயர்ந்த பதவியை அடைய வேண்டும் என்றால் சுயம் தங்கள் மீதே தாங்கள் எந்த ஒரு இரக்கம் காட்டிக் கொள்ள வேண்டும்?

பதில்: சுயம் தனக்குள் தானே சோதித்து உள்ளுக்குள் என்னவெல்லாம் தீய பழக்கங்கள் இருக்கின்றனவோ, கோபம் போன்ற விகாரங்கள் உள்ளனவோ அவற்றை நீக்கி விடுகபால் பாயாசம் போல ஆகிட வேண்டும். ஒருவருடைய ப்ரீமத்படி நடத்தல் வேண்டும். கருத்து வேற்றுமையில் வராமலிருப்பது. எந்த ஒரு தீய விஷயங்களையும் கேட்காமல் இருப்பது, கூறாமல் இருப்பது. இதுவே உங்களுக்கு நீங்களே இரக்கம் காட்டுவது ஆகும். இதன் மூலமாகத் தான் பல பிறவிகளுக்கு உயர்ந்த பதவி கிடைத்து விடுகிறது. யார் தங்கள் மீது இரக்கம் காட்டுவதில்லையோ அவர்கள் 21 பிறவிகளுக்கு சுகத்திற்கு கோடு இட்டுக் கொண்டு (பாக்கியத்தை இழந்து) விடுகிறார்கள்.

பாடல்: ஓம் நமோ சிவாய .. ..

ஓம் சாந்தி. குழந்தைகள் சிவபாபாவின் மகிமையை கேட்டீர்கள். இந்த மகிமை யார் செய்கிறார்கள் மற்றும் யார் அறிந்திருக்கிறார்கள்? பிராமண குல பூஷணர்கள் அதாவது புதிய மனித சிருஷ்டியின் சம்பிரதாயத்தினர் - அவர்களை பரமபிதா பரமாத்மா தன்னுடையவராக ஆக்கினார் அல்லது ஜன்மம் அளித்தார் - அவர்கள் தான் அறிந்திருக்கிறார்கள். ஏனெனில் முதன் முதலில் இந்த சிருஷ்டியில் அவர்களே பிரம்மா மூலமாக ஜன்மம் எடுக்கிறார்கள். எப்படி நீங்கள் முதன் முதலில் பரமபிதா பரமாத்மா மூலமாக ஜன்மம் எடுத்தீர்கள், அது போல. எனவே அவர் அனைவருக்கும் உதவி செய்பவர். முழு உலகிற்கும் உதவி செய்பவர், எல்லா துக்கத்தையும் நீக்குபவர் ஆவார். மனிதர்கள் மிகவுமே துக்கமுற்றிருக்கிறார்கள். ஏனெனில் இப்பொழுது கலியுகத்தின் முடிவு ஆகும். எனவே எல்லோருக்கும் உதவி செய்பவராக ஆகிறார். பிறகும் கூட பொதுவாக மற்றும் குறிப்பாக என்ற வார்த்தைகள் உள்ளன அல்லவா? எனவே குறிப்பாக பாரதத்திற்கு உதவி செய்பவர் ஆகிறார். அதில் கூட யார் அநேக ஜன்மங்களின் கடைசி ஜன்மத்தில் வந்து சந்திக்கிறார்களோ - அதாவது யார் முதன் முதலில் சிருஷ்டியில் வருகிறார்களோ அவர் களுக்கு. வந்து எப்படி அனைவருக்கும் உதவி செய்பவராக ஆகிறார் என்பதை குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அறிந்துள்ளீர்கள். பக்தர்கள் பகவானை நினைவு செய்கிறார்கள். ஆனால் பகவானை அறியாமல் உள்ளார்கள். பகவானையே அறியாமல் இருக்கும் பொழுது பகவான் படைக்கும் புதிய பிராமண முகவம்சாவளியையும் கூட அறியாமல் உள்ளார்கள். பரமபிதா பரமாத்மா வந்து முதன் முதலில் பிராமண சம்பிரதாயத்தைப் படைக்கிறார். இது யாருக்குமே தெரியவே தெரியாது. ஆதி சனாதன தேவி தேவதா தர்மமோ சத்யுகத்தில் இருக்கிறது. மற்றபடி சங்கமயுகத்தை மறந்து விட்டுள்ளார்கள். ஏனெனில் கீதையின் பகவானையே துவபாரத்தில் கூட்டி சென்றுள்ளார்கள். சத்யுகத்தின் ஆரம்பம் மற்றும் கலியுக கடைசியின் சங்கமம் பற்றி யாருக்கும் தெரியாது. கீதையின் பகவானையும் அறியாமல் உள்ளார்கள். கீதையோ அனைத்து சாஸ்திரங்களின் தாய் தந்தையாகவே உள்ளது. பாரதத்தின் சாஸ்திரங்களின் தாய் தந்தை மட்டும் ஆகும் என்பதல்ல. முழு உலகத்தில் இருக்கும் அனைத்து பெரிய சாஸ்திரங்களுக்கும் தாய் தந்தையாக உள்ளது. பகவான் கூறுகிறார் - நான் உங்களுக்கு மீண்டும் சகஜ இராஜயோகத்தை கற்பிக்கிறேன். அதற்குப் பிறகு கீதை என்று பெயரிட்டுள்ளார்கள். எனவே நாம் கூட புதிய கீதையை கூறுகிறோம் என்று கூற வேண்டி உள்ளது. பழைய கீதையோ குறையுள்ளதாக ஆக்கப்பட்டு விட்டது. இதுவோ சுயம் பகவான் வந்து தனது கமலத் திருவாய் மூலமாகக் கூறுகிறார். உங்களது புத்தியில் பரமபிதா பரமாத்மா சிவன் தான் நினைவிற்கு வருகிறார். அவர் சொர்க்கத்தின் படைப்பு கர்த்தா அனைவருக்கும் உதவி செய்பவர் ஆவார். கிருஷ்ணரை அனைவருக்கும் உதவி செய்பவர் என்று கூற மாட்டார்கள். பகவான் சிருஷ்டியின் படைப்புக்கர்த்தா ஒரே ஒருவர் ஆவார். கிருஷ்ணரோ சுயம் படைப்பு ஆவார். தோட்டத்தின் முதல் தரமான மலர் ஆவார். பரமபிதா பரமாத்மாவிற்கு தோட்டத்தின் எஜமானர் என்றும் கூறுகிறார்கள். படகோட்டி என்றும் கூறுகிறார்கள். படகோட்டி எப்படி ஆகிறார் என்பதை மனிதர்கள் புரிய முடியாமல் இருக்கிறார்கள். உண்மையில் சாரமற்ற இந்த உலகத்திலிருந்து அழைத்து சென்று பின் இங்கு புதிய உலகத்தில் அனுப்பி விடுகிறார். இங்கு தான் மலர்களின் தோட்டத்தை அமைக்கிறார். பக்தர்களாக ஆகி விட்டிருக்கும் அனைத்து குழந்தைகளும்

உண்மையில் பகவானின் குழந்தைகளாக இருந்தார்கள். அவர்களை மாயை துக்கமுடையவராக ஆக்குகிறது. பகவானோ ஒரே ஒருவர் ஆவார். அவர் அனைத்து பக்தர்களுக்கும் அவசியம் சுகம் அளிக்கிறார். யாராவது ஒருவருக்கு சுகம் அளிக்கிறார் என்றால் அப்பொழுது அவரை நினைவு செய்கிறார்கள். மனைவி கணவனை அல்லது குழந்தை தந்தையை அல்லது நண்பன் நண்பனை நினைவு செய்கிறார்கள். அவசியம் அவர் சுகம் கொடுத்திருக்க வேண்டும். சகோதரனை விடவும் நண்பன் பிரியமானவராக இருப்பார். ஏனெனில் சுகம் அளிக்கிறார். எனவே சுகம் அளிப்பவரைத் தான் நினைவு செய்யப்படுகிறது. இப்பொழுது முழு சிருஷ்டியின் மனிதர்கள் பக்தர்கள் ஆவார்கள். மனிதர்களினுடையது தான் 84 பிறவிகள் பாடப்பட்டுள்ளன. நாய் பூனைக்கு 84 பிறவிகள் என்று கூற மாட்டார்கள். ஆத்மா பரமாத்மா (வெகு காலமாக) பிரிந்திருந்தனர் என்றும் பாடப்பட்டுள்ளது. இச்சமயத்தில் சந்திப்பு விழா ஆகிறது (மேளா). பரமபிதா பரமாத்மா எல்லா குழந்தைகளுக்கிடையில் வருகிறார். கூட்டம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது அல்லவா? ஒன்று சுகத்தினுடைய கூட்டம், மற்றொன்று துக்கத்தினுடையது ஆகும். சத்யுகத்தில் இருப்பது சுகத்தின் கூட்டம் ஆகும். இங்கோ துக்கத்தினுடையது என்று கூறுவார்கள். யாராவது இறந்தாலும் கூட துக்கத்தின் கூட்டம் சேர்ந்து விடுகிறது. யாராவது பெரிய மனிதர் இறந்து விட்டால் சோகத்தில் கொடியை கீழே இறக்கி விடுகிறார்கள். எனவே துக்கத்தின் கூட்டம் ஆகியது அல்லவா? பக்தர்கள் மிகவும் துக்கமுடையவர்களாக ஆகும் பொழுது பகவானை நினைவு செய்கிறார்கள். ஆனால் அவரை முற்றிலும் அறியாமல் இருக்கிறார்கள். அவர் தான் படைத்தார் என்றும் கூறுகிறார்கள். கடைசியிலாவது அவரை அறிந்து கொள்வார்களா இல்லையா? ஹே, பகவானே ! உன்னுடைய லீலை எல்லையற்றது என்று கடைசியில் பாடல் பாடுகிறார்கள். மகிமை பாடப்பட்டுள்ளது. தந்தை இல்லை என்றால் யார் நமக்கு சிருஷ்டிச் சக்கரத்தின் இரகசியத்தைப் புரிய வைப்பார்கள். யார் நம்மை சக்கரவர்த்தியாக ஆக்குகிறார்கள் என்று நீங்கள் அறிந்துள்ளீர்கள்.

இப்பொழுது சங்கமத்தில் நீங்கள் எப்பொழுதும் துக்கத்திலிருந்து விடுபடுவதற்கான முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். சங்கமயுகம் ஒன்றும் பெரியது அல்ல. இது நம்முடைய புதிய ஜன்மம் ஆகும். குழந்தைகளாகிய நம்முடைய புருஷார்த்தத்திற்காக (முயற்சி) இது ஒரு சிறிய யுகம் ஆகும். பெரிய தேர்வு ஆகும். இதனுடைய பாடங்கள் எல்லா பரிசைகளையும் விட தனிப்பட்டதாகும். 5 விகாரங்களின் மீது வெற்றி அடைய வேண்டும். தூய்மையாக இருப்பதுவோ இயலாத விஷயம் என்று நிறைய மனிதர்கள் கூறுகிறார்கள். இல்லற விவகாரங்களில் இருந்த படியே மாயையை வெல்வது என்பதோ மிகவுமே கடினம் என்பார்கள். அப்படிப்பட்ட கற்று தரும் ஆசிரியரோ கிடைக்க முடியாது என்று நினைக்கிறார்கள். சந்தியாசிகள் கூட வீடு வாசல் விடாமல் தூய்மையாக இருக்க முடியாமல் உள்ளார்கள். எனவே தந்தை இந்த மாயை மீது வெற்றி அடைவதற்கான யுக்தி கூறுகிறார். எப்படி முந்தைய கல்பத்தில் கூட கற்பித்திருந்தார். இதை உலகத்தில் யாருமே அறியாமல் உள்ளார்கள். இந்த ஞானம் பெரும்பாலும் மறைந்து போய் விடுகிறது மற்றும் இந்த தேவதா தர்மம் கூட மறைந்து போய் விடுகிறது என்று தந்தை புரிய வைக்கிறார். நாடகத்திலேயே அவ்வாறு உள்ளது. மறைந்து போய் விடும் பொழுது, சிருஷ்டி துக்கமடையும் பொழுது தானே பகவான் வந்து மீண்டும் ஸ்தாபனை செய்வார். கலியுகத்தின் ஆயுள் எப்பொழுது முடிவடைகிறது என்பது கூட யாருக்குமே தெரியாது. நீங்கள் தான் தந்தையையும் மற்றும் இந்த நாடகத்தின் முதல் இடை கடையையும் அறிந்துள்ளீர்கள். பார்ப்பதற்கு எவ்வளவு சாதாரணமாக இருக்கிறீர்கள் - கூனிகள், அகலிகைகள். ஆனால் ஞானம் எவ்வளவு உயர்ந்ததாக உள்ளது. தங்களுடைய முழு 84 பிறவிகளின் சக்கரத்தை நீங்கள் அறிந்துள்ளீர்கள். சிறிதளவு கூட யாராவது நினைவு செய்தால் அதுவும் நல்லதே. ஆனால் யாராவது கேள்வி கேட்டு நமக்கு பதில் கூறத் தெரியவில்லை என்றால் நாம் இன்னும் படித்து கொண்டிருக்கிறோம் என்று கூற வேண்டும். "எங்களை விட நிறைய பேர் கூர்மையானவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களால் உங்களுக்கு நல்ல முறையில் புரிய வைக்க முடியும்". நீங்கள் அகங்காரம் கொள்ளக் கூடாது. "எங்களுடைய மூத்த சகோதரி அவர்கள் மிகவும் கூர்மையானவர் ஆவார். நீங்கள் மீண்டும் எப்பொழுதாவது வாருங்கள் பின் அவர் புரிய வைப்பார்" என்று கூறி விட வேண்டும். ஒரு வேளை அந்த கூர்மையானவர் கூட விடை கொடுக்க முடியாத அளவிற்கு ஏதாவது கேள்வி எழுகிறது என்றால் "நாங்கள் இன்னும் படித்து கொண்டிருக்கிறோம், கடைசி வரையிலும் படித்து கொண்டே இருப்போம்" என்று கூற வேண்டும். ஆழத்திலும் ஆழமான ஞானம் கேட்டு கொண்டே இருப்போம். இந்த பாயிண்ட் இன்னும் எங்களுக்குப் புரிய வைக்கப்படவில்லை. இன்னும் இவ்வளவு காலம் உள்ளது என்றால் அவசியம் இன்னும் ஆழமான பாயிண்ட்டுகள் மீதி உள்ளன. அவற்றைக் கூறிக் கொண்டே இருப்பார். பள்ளிக்கூடத்தில் கூட மெது

மெதுவாக படிப்பிக்கப்படுகிறது. அப்படி இன்றி ஒரே நாளில் முழு ஞானம் கிடைத்து விடுகிறதா என்ன? அதே போல இங்கு படிப்பில், யோகம் செய்வதில், தங்களுக்குச் சமானமாக ஆக்குவதில் நேரம் பிடிக்கிறது. தந்தை நாளுக்கு நாள் எளிதாக்கிப் புரிய வைக்கிறார். பகவான் ஒருவரே ஆவார். அவரைத் தான் எல்லோரும் நினைவு செய்கிறார்கள். பகவான் தான் சொர்க்கத்தை ஸ்தாபனை செய்கிறார். எனவே அவசியம் தேவதையாக ஆக்குவதற்கு சங்கமத்தில் தான் இராஜயோகம் கற்பிப்பார். எனவே நடத்தை கூட அவ்வாறு இருக்க வேண்டும். பாவங்கள் அழிந்து விடும் பொழுது தான் வெற்றி மாலையின் மணியாக ஆக முடியும். நேரம் பிடிக்கிறது.

இது இனிமையான சங்கமத்தின் மேளா ஆகும். முழு உலகத்தின் மனிதர்கள் பக்தர்கள் ஆவார்கள் என்று புரிய வைக்க வேண்டும். அந்த பரமாத்மா வந்து அனைவரையும் திரும்பி அழைத்துச் செல்ல வேண்டும் என்று பகவானுக்காக சாதனை செய்கிறார்கள். முக்தி, ஜீவன் முக்தியின் ஞானம் அளித்து விட வேண்டும். தேவதா தர்மத்தின் ஸ்தாபனை செய்ய வேண்டும். சந்நியாசிகளோ சுகம் காக்கை எச்சிலுக்கு சமம் என்று நினைக்கிறார்கள். அதுவோ அவசியம் இந்த உலகத்தின் சுகம் அப்படித் தான் உள்ளது. ஆனால் பாரதத்தில் ஒரு பொழுதும் சுகம் இல்லாமலே இருந்ததா என்ன? சந்நியாசிகளோ முக்தியை விரும்புகிறார்கள். அவர்களால் ஒரு பொழுதும் ஜீவன் முக்தியின் ஞானம் அளிக்க முடியாது. பகவான் தான் வந்து இராஜயோகம் கற்பிக்க வேண்டி உள்ளது. சந்நியாசிகள் கற்பிக்க வேண்டி இருப்பதில்லை. ஏனெனில் அவர்கள் ஒன்றும் ஆதி சனாதன தேவி தேவதா தர்மத்தை ஸ்தாபனை செய்வதில்லை. இப்பொழுது ஒரே வழி ஆக வேண்டும் என்று எல்லோரும் கூறவும் செய்கிறார்கள். ஆனால் இந்த உலகத்திலோ ஒரு வழி ஏற்பட முடியாது. ஏராளமான வழிகள் உள்ளன. தாய், தந்தை, சகோதரன், சகோதரி, சிற்றப்பா மற்றும் மாமா ஆகிய அனைவருமே அநேக வழியை அளிப்பவர்களாக உள்ளார்கள். இப்பொழுது அவற்றின் படி நடக்கக் கூடாது. ஒரே ஒருவருடைய ஸ்ரீமத்படி தான் நடக்க வேண்டும். பகவான் வந்து ஒரு ஸ்ரீமத் அளிக்கிறார். பின் ஒரு வழியின் இராஜதானி ஆகி விடுகிறது. தேவி தேவதைகள் எப்பொழுதும் பால்பாயாசம் போல இருப்பார்கள். இங்கோ நிறைய சண்டை சச்சரவு செய்து கொண்டே இருக்கிறார்கள். கௌரவ பாண்டவர்கள் பகலில் சண்டையிட்டு கொண்டிருந்தார்கள். இரவில் பால் பாயாசம் போல ஆகி விடுவார்கள் என்று சாஸ்திரங்களிலும் உள்ளது. இங்கு கூட குழந்தைகள் எங்களுக்குள் கோபத்தின் அணு அளவு வந்து விட்டது என புரிந்திருக்கிறார்கள். பாபா நாங்கள் உங்களிடம் மன்னிப்பு வேண்டுகிறோம். எனவே நீங்கள் கூட பார்க்க வேண்டும் - நாள் முழுவதிலும் யாருக்கும் துக்கம் ஒன்றும் கொடுக்கவில்லையே? யாரிடமும் கருத்து வேற்றுமையில் வர வில்லையே? யாருக்காவது துக்கம் ஏற்பட்டு விடும் வகையில் தீயதாக ஒன்றும் பேசவில்லையே? தீயவற்றையோ ஒரு போதும் கேட்கக் கூடாது. அவ்வாறு ஏதாவது பார்த்தீர்கள், கேட்டீர்கள் என்றால் தந்தைக்குக் கூற வேண்டும். தந்தை எல்லாமே புரிய வைக்க வேண்டி உள்ளது. இல்லையென்றால் பழக்கம் பக்குவமாக ஆகிப்போய் விடும். யாரிடமாவது ஏதாவது அசத்தமான பழக்கம் உள்ளது என்றால் விட்டு விட வேண்டும். இல்லாவிட்டால் பதவி மோசமானதாக ஆகி விடும். சக்கரவர்த்திக்கு முன்னால் பிரஜைகளின் வேலைக்காரர்கள், ஊழியர்கள் ஆகியோரை ஏழைகள் என்று தான் கூறுவார்கள் அல்லவா? இந்த தொழிலாளர்கள் எல்லாம் யார்? அங்கு கூட வீடு கட்டுபவர்கள் ஆகியோரோ இருப்பார்கள் அல்லவா? எனவே ஒரு பொழுதும் உப்புத் தண்ணீர் போல கசந்தவர்களாக ஆகக் கூடாது என்று தந்தை புரிய வைக்கிறார். கோபப்படுவது மிகவும் தீமையானது ஆகும். பல பிறவிகளின் சுகத்திற்கு கோடு தடையாக இடப்பட்டு விடுகிறது. தங்கள் மீது இரக்கம் காட்டிக் கொண்டே இருங்கள். ஞான மார்க்கத்தில் நடத்தை மிகவும் நல்லதாக இருக்க வேண்டும். பஞ்ச பூதங்களை விரட்டிக் கொண்டே இருங்கள். தந்தை ஸ்ரீமத் அளிக்கிறார். வேறு என்ன செய்வார். நிறைய பேர் பாபா எங்களுடைய கோபம் விடுபட்டு விட்டது என்று கூட எழுதுகிறார்கள். "பீடி குடிப்பது போன்ற அசத்தமான பழக்கங்கள் விடுபட்டுவிட்டன". அப்படி என்றால் தங்கள் மீது இரக்கம் காட்டியுள்ளார்கள் அல்லவா? இப்பொழுது 'ஹெவென்லி காட்ஃபாதர்' சொர்க்கத்தின் பதவியை பிராப்தி செய்விப்பதற்காக நமக்கு படிப்பித்துக் கொண்டிருக்கிறார். இவ்வாறு புத்தியில் வருகிறதா? இந்த போதை இருக்க வேண்டும். எந்த அளவு நினைவு செய்வீர்களோ அந்த அளவு குஷி இருக்கும். பகவானை எல்லோருமே அறியவில்லை என்றாலும் கூட நன்மையோ எல்லோருக்கும் ஆக வேண்டி உள்ளது. பகவான் வந்துள்ளார் என்று எல்லோருக்கும் தெரிந்து விட்டது என்றால் இங்கு கூட்டம் சேர்ந்து விடும். எறும்புகள் போல வந்து ஒன்று சேர்ந்து விடுவார்கள். சந்திக்கக் கூட முடியாது. எனவே மிகவும் நியமப்படி இந்த நாடகம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான காணாமல் போய் வெகுகாலம் கழித்து கண்டெடுக்கப்பட்ட குழந்தைகளுக்கு தாய் தந்தை பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவுகள் மற்றும் காலை வணக்கம். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்காரம்.

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம்:

1. ஞானம் மற்றும் யோகத்தை கற்றுக் கொண்டு பக்தரிலிருந்து ஞானம் உடைய ஆத்மா ஆக வேண்டும். இல்லற விவகாரங்களில் இருந்தபடியே மாயையை வெல்ல வேண்டும். அவசியம் தூய்மையாக ஆக வேண்டும்.
2. ஞான மார்க்கத்தில் மிகவும் நல்ல நடத்தையை தாரணை செய்ய வேண்டும். மிக மிக இனிமையானவராக நிரஹங்காரியாக ஆக வேண்டும். தீய விஷயங்களை பேசக் கூடாது. கருத்து வேற்றுமையில் வரக் கூடாது.

வரதானம்: தனது மிச்சமிருக்கும் உடல், மனம், பொருளை ஈசுவரிய காரியத்தில் ஈடுபடுத்தி சேமிப்பு செய்யக் கூடிய சதா சகயோகி (ஒத்துழைப்பவர்) ஆகுக!

நினைவார்த்தத்தில் கோவர்த்தன மலையைத் தூக்குவதில் ஒவ்வொருவருடைய விரலை காண்பித்துள்ளார்கள் - இது உங்களது ஒத்துழைப்பின் அடையாளம் ஆகும். படத்தில் தந்தையின் துணையையும் காண்பிக்கிறார்கள். பின் சேவையையும் காண்பிக்கிறார்கள். இப்பொழுது குழந்தைகளாகிய நீங்கள் பாப்தாதாவிற்கு சகயோகி ஆகியுள்ளீர்கள். அதனால் தான் நினைவார்த்தம் அமைந்துள்ளது. பக்தியிலோ உடல், மனம், பொருள் எதையெல்லாம் ஈடுபடுத்தினீர்களோ அதில் 99 சதவிகிதம் இழந்து விட்டீர்கள். மற்றது மீதம் இருக்கும் ஒரு சதவிகிதத்தை இப்பொழுது உண்மையான உள்ளத்துடன் ஈஸ்வரிய காரியத்தில் ஈடுபடுத்தினீர்கள் என்றால் மீண்டும் கோடி மடங்கு சேமிப்பு ஆகி விடும்.

கலோகன்: யார் பணிவானவர் ஆகிறார்களோ அவர்களுக்கு இயல்பாகவே அனைவரிடமிருந்தும் மதிப்பு கிடைத்து விடுகிறது.